

Nr 682

Av herr **Karlsson, Göran**, och herr **Larfors**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition nr 52, angående riktlinjer för arbetsmarknadspolitiken, m. m.*

(Lika lydande med motion nr 837 i Andra kammaren)

Möjligheterna att erhålla näringshjälp till startande av rörelse eller inköp av invalidbil utgör en värdefull bidragsform för handikappades arbetsplacering. Bidragsgivningen har också starkt utvecklats under senare år, vilket visar att den fyller ett viktigt behov. Näringshjälpen har hittills utgått med 10 000 kronor och i regel beviljats som bidrag, i vissa fall också som lån. Den statliga bidragsgivningen har kompletterats med bidrag från landsting och kommuner.

Det maximibelopp på 10 000 kronor som utgår för närvarande är emellertid i de flesta fall otillräckligt. Vid startande av egen rörelse erfordras därför kompletterande bidrag och lån från kommun och landsting. Detsamma gäller vid anskaffande av bil i de fall då den handikappade på grund av sin skada behöver en bil med avancerad automatik. Gravyt handikappade kan tack vare den tekniska utvecklingen numera föra bil. De bilar som kan komma i fråga för dem ligger emellertid i en prisklass långt över 10 000 kronor.

I all rehabiliteringsverksamhet är det av vikt att åtgärderna snabbt kan sättas in och att såväl arbetsvärden som den handikappade har möjlighet att utnyttja de tillfällen som bjuds till lämpliga arbetsplaceringar.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 52/1966 föreslås en höjning av näringshjälpens maximibelopp till 12 000 kronor. Departementschefen föreslår också att vid sidan av eljest utgående näringshjälp till startande av kioskrörelse skall kunna beviljas lån till högst 12 000 kronor. Denna lånemöjlighet är i förslaget sålunda begränsad till enbart kioskrörelse. Emellertid är det inte alltid som kioskverksamhet är den lämpligaste företagsformen för handikappade, emedan den kräver väsentligt längre arbetstid och oftast större rörlighet än vad som erfordras på andra delar av arbetsmarknaden. Andra företagsformer kan många gånger vara lämpligare, speciellt om vederbörande har fått en kvalificerad utbildning inom ett visst område.

Därför är det skäligt att lånemöjligheterna utsträcker till andra former av företag än kioskrörelser. Dessutom bör understrykas att lån även bör kunna utgå för anskaffande av invalidbil i de fall då vederbörande på grund av sin invaliditet behöver en tekniskt mer utvecklad bil.

Arbetsmarknadsutredningen konstaterade att en höjning av näringshjälp-

pen till 12 000 kronor skulle täcka 92 procent av ansökningarna till erhållande av bidrag till invalidbil. Resterande 8 procent behöver fordon som i inköp kostar mer än 12 000 kronor. Det gäller höggradigt invalidiserade, som på grund av sin invaliditet behöver fordonen utrustade med mer automatik. Det är icke tillfredsställande att genom en sådan begränsning av bidragsgivningen utestänga denna lilla grupp av sökande, med stort angelägenhetsbehov, från att på ett rationellt sätt få sin förflytningsfråga löst. Ett starkt önskemål är därför att den övre gränsen för näringshjälpen helt slopas när det gäller bidrag till invalidbilar. Om en sådan begränsning ändå anses nödvändig måste bidragsgivningen i så fall kompletteras med lån för ändamålet.

Med hänvisning till ovanstående hemställes,
att riksdagen måtte besluta
att kompletterande lån till näringshjälp skall utgå även
vid startande av andra rörelser än kioskrörelse, samt
att näringshjälpens maximibelopp till invalidbil skall
kunna kompletteras med lån.

Stockholm den 31 mars 1966

Göran Karlsson (s)

Tage Larfors (s)